

[Jes Lunde]

at spørge regeringen, hvad det er for lønstigninger i næste overenskomstperiode, man har forudsat. Der er nemlig her et skøn over inflationen i 1985 på kun 3 ½ pct., og der skrives i rapporten, at dette skøn beror på overenskomstforhandlinger, internationale priser og valutakurser.

Økonomiministeren (Anders Andersen):

Må jeg først slå fast, at der ikke er fastsat noget niveau for lønstigningerne i 1985, altså de kommende overenskomster. Når man skal lave nogle beregninger, der rækker frem, er man nødt til at tage et udgangspunkt. Det udgangspunkt, vi har brugt, er en lønstigning på 2 pct., og det vil altså sige, at i det første år, i 1985, vil der være en samlet lønstigning på 3 ½ pct., og det er også det, spørgeren har været opmærksom på står i vores rapport. Det er disse 2 pct., der er udgangspunktet, og når man tager hensyn til den inflationstakt, de prisstigninger, som finder sted i 1985, bliver det de 3 ½ pct., der står i vores oversigt.

Men der indgår jo mange andre ting i skønnet, og det er spørgeren også opmærksom på. Der indgår jo også priser fra udlandet, der indgår fødevarerpriser o.lign., og vi har anlagt det skøn, at der vil være tale om en moderat afdæmpning på disse områder, og det er baggrunden for, at man når frem til de 3 ½ pct., der står i rapporten.

Men altså de 2 pct. må ikke – det er understreget – tages som udtryk for, at det er en lønramme, regeringen har lagt sig fast på. Det er et beregningsgrundlag, for vi er nødt til at stille et beregningsgrundlag op, når vi skal foretage sådanne beregninger.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 460

2) Til *økonomiministeren* af:

Jes Lunde (SF):

»Hvad kan ministeren oplyse om udviklingen i restindkomsterne i 1982–83 og den forventede udvikling i 1984 og 1985?«

Skriftlig begrundelse

Det økonomiske sekretariats rapport oplyser, at den disponible realløn for LO-arbejdere i 1983 faldt med 2 ¼ pct. og i 1984 vil falde med yderligere 1 pct. For tjenestemæn-

dene er tallene ÷ 2 pct. i 1983 og ÷ 1 ½ pct. i 1984. Der savnes oplysninger for restindkomsterne, som kan belyse den indkomstfordeling, der er en følge af regeringens politik.

Økonomiministeren (Anders Andersen):

Ja, det spørgsmål drøftede vi jo også forleden i det politisk-økonomiske udvalg, hvor der jo blev spurgt til restindkomsterne og en vurdering af restindkomsterne.

Jeg kan gentage det, jeg sagde i udvalget, nemlig at vi ikke har nogen klare tal for restindkomsterne, fordi der er så forfærdelig mange forhold, der er afgørende for deres størrelse. Men vi har nogle summariske tal, som vi finder frem til på den måde, at vi tager alle lønstigningerne, og når vi har totalsummen, siger vi, at restindkomsterne er det, der bliver tilbage.

Vi finder ud af – jeg tror også, jeg sagde det i det politisk-økonomiske udvalg – at der har været en stærkere stigning i restindkomsterne, end der har været i lønindkomsterne. Hvis vi tager 1982 og 1983, kan vi finde frem til, at indkomstmassen er steget med 10–15 pct., og når vi regner det ud på den måde, jeg nævnte før, konstaterer vi, at restindkomsterne er steget med 15–20 pct., altså en lidt stærkere stigning.

Det er vældigt svært at sige, hvordan det fordeler sig, for det fordeler sig meget uensartet. Det vil for skibsfarten være afhængigt af skibraterne, det vil for landbruget være afhængigt af prisudviklingen, af høstens størrelse og lignende ting. Derfor er det summariske tal, hvor nogle har stigende restindkomster og nogle har faldende restindkomster. Der er også andre ting, der spiller ind. Der er hele afskrivningsproblematikken og lignende ting. Det nærmeste, vi kan komme det, er de talstørrelser, jeg her har nævnt.

Jes Lunde (SF):

Økonomiministeren belærte os før om, at det var nødvendigt i beregninger at putte konkrete tal ind i budgetdepartementets model, for at man kan beregne det, eksempelvis 2 pct.-lønrammen. Det er vel også tilfældet med restindkomsterne: når regeringen har foretaget beregninger over den forventede udvikling i bruttofaktorindkomsten for 1982,